

Costa de Santa Pola.

Una terra que gira al voltant del mar: això és Santa Pola des dels seus assentaments humans més antics. A 17 km d'Alacant, Santa Pola compta amb una de les flotes pesqueres més rellevants del Mediterrani, a pesar de ser un xicotet municipi costaner de 52 km², rodejat en gran part per paratges naturals.

El far actual data de 1858. Es va erigir, il·luminat per un llum d'oli, sobre una de les moltes torres sentinella estratègicament emplaçades al llarg de la costa mediterrània en el segle XVI per a defensar-se dels pirates barbarescos i dels contrabandistes. Hui en dia continua sent un punt de referència en la part alta del penya-segat, a més de 100 metres sobre el nivell del mar.

Els més d'11 km. de platja mostren un contrast continu entre les cales agrestes del cap i la suavitat de les arenes. Les platges són perfectes per al *planxa de vela*, esport que ha comptat amb Santa Pola per a celebrar diversos campionats internacionals.

Davall les aigües és fàcil observar una gran diversitat d'espècies típiques del litoral mediterrani, que troben domicili i nutrients en les extenses praderies de plantes marines.

La *Posidonia* cobreix més de 3.000 km² en el litoral mediterrani ibèric. Els seus brots solen viure uns trenta anys i els seus rizomes formen un ordit ple de sediments on habita una comunitat variada i densa.

Les torres sentinella miren a l'horitzó des de fa quasi 500 anys. La d'Escaletes es va construir, probablement, sobre una altra d'origen islàmic, i es manté en peu des dels temps en què s'usaven fumades de dia i lluminàries de nit.

Des d'eixes torres, enclavades en punts estratègics, s'avisava de l'arribada d'enemics i s'alertava a les poblacions properes. Hui, sobre els seus murs silenciosos, només s'arremolinen les gavines.

En un antic aiguamoll proper a Santa Pola, a principis del segle XX es va instal·lar el que hui és el Parc Natural de les Salinas. Està format per àmplies llacunes que conformen diversos hàbitats, en els que viuen milers de flamencs, i un conjunt de fauna i flora adaptades a la salinitat elevada. Estos embassaments d'aigua salobre i rosada, i les muntanyes salades cobreixen 2.500 hectàrees de vida. És l'aigua marina del mediterrani, que en el seu procés d'evaporació, controlat pel ser humà, alimenta milers d'organismes en un paratge ple de bellesa natural.